

sluttede vi os allerede, da vi sagde ja til udgangspunktet for den nuværende traktat.

Det, jeg har sagt i Jyllands-Posten den 16. december 1999, som hr. Thulesen Dahl refererer til, jamen det er jo det, som er et åbent spørgsmål. Ingen af os kender svaret på, om charteret på et senere tidspunkt skal skrives ind i Traktaten. Det sagde jeg i øvrigt også i min tale.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen så var det alligevel godt, jeg spurgte, for det, der er sagen, og det, jeg ønsker at få afklaret under debatten her om Venstres holdning, er jo ikke, hvad det ser ud til at blive i løbet af de næste 8-9 måneders arbejde. Nej, det, jeg synes er interessant, er, hvad man har af visioner, hvad det er, man mener det her arbejde skal bruges til på længere sigt.

Og da synes vi i Dansk Folkeparti, det er meget, meget vigtigt, at EU ikke får en egentlig forfatning, at EU ikke får den egentlige grundlov med de her værdier indskrevet, så man skal kunne lave aktioner, som vi f.eks. har set det i forhold til Østrig også, hvor man så forsøger at sige, at det netop ikke er EU, der har handlet, fordi man jo efter det nuværende traktatgrundlag ikke kan handle inden for EU's rammer.

Da er det jo interessant at vide: Hvad skal det her så bruges til på længere sigt? Og da hæfter jeg mig altså ved, at fru Charlotte Antonsen som Venstres EU-ordfører i Jyllands-Posten jo ikke siger, at man skal arbejde videre med det, men konstaterer: »Men på længere sigt bliver charteret en slags grundlov.« Og det, jeg gerne vil have uddybet under debatten her i dag, er: Hvad ligger der i den udtalelse, som jo er en meget klar, bastant udtalelse og ikke noget med, at man vil arbejde med noget på sigt?

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst vil jeg gerne starte med at takke udenrigsministeren og justitsministeren for deres besvarelser af denne forespørgsel.

Godt, at vi får debatten nu i god tid, så vi kan få punkteret de mange myter og de endnu flere vingeskudte vildænder, der huserer i debatten – ikke mindst på grund af den uheldige og fuldstændig forfejlede Østrig-aktion, som jo intet har med EU som sådan at gøre eller sagen omkring charteret.

For Det Konservative Folkeparti er det helt centralt, at der efter denne debat står følgende punkter fuldstændig klart:

For det første, at arbejdet med det ny charter alene har til formål at synliggøre allerede kendte rettigheder, hverken mere eller mindre.

Og for det andet, at målet er et politisk dokument, et politisk dokument, som ligger i direkte forlængelse af topmødekonklusionerne fra Köln. Der skal ikke lægges op til nye juridiske bindinger, men alene en ny overskuelighed og så naturligvis en signaleffekt ikke alene i forhold til borgerne, men sandelig også i forhold til nye ansøgerlande.

For det tredje, at der ikke på nogen måde lægges op til ændringer i kompetenceforhold mellem EU og medlemslandene.

Det er tre punkter, som det er meget vigtigt for Det Konservative Folkeparti står lysende klart efter denne debat, og det mener jeg også det fremsatte forslag til vedtagelse lægger klart op til, og det er også trådt meget tydeligt frem i forbindelse med regeringens besvarelse af forespørgslen.

Det afgørende for Det Konservative Folkeparti er, at det også i denne forbindelse slås fast, at arbejdet med charteret ikke indgår i regeringskonferencen på nuværende tidspunkt, og at den danske regering fortsat skal fastholde, at regeringskonferencen skal gennemføres med en såkaldt smal dagsorden. Det vil altså sige, at vi fra dansk side stadig fastholder de andre landes tilsagn om, at regeringskonferencens primære mål er at sikre, at EU og EU's institutioner bliver gjort rede til optagelsen af nye lande.

Det er det, der er formålet med regeringskonferencen. Forfejler vi det formål med regeringskonferencen, ja, så er meget på spil. Amsterdamtraktaten efterlod nogle uløste problemer, som nu skal klares.

Mange ansøgerlande banker på EU's dør og vil gerne være med. Og det er i disse år en kendsgerning, at vores generation af politikere har en enestående chance for at få helet det delte Europa. Den chance må ikke tabes på gulvet.

Og derfor er det så vigtigt, at man fastholder fokus på udvidelsen og ikke begynder at hælde alle mulige andre gode eller mindre gode emner ind i dagsordenen. Men det er også det, der ligger, det er det, der er opbakning til fra langt de fleste andre europæiske lande, og det skal vi ikke fra dansk side forsøge at forplumre af indenrigspolitiske grunde, fordi vi står over for en afstemning om ØMU'en.